Wie gaat er voor de tv kijken

wie gaat er voor de gele vu houden

Moet je de elementen bij de alleen houden ??

maar kleuren voor het geluid houden kleuren hoor je juist in het geluid

Gele Halve Vuur

Halve Woorden Zijn nooit half ???

kinderen kunnen moeilijk R uit Spreken

UUUUUUUUUUUUURRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

ur

is kracht aan de vu ur

(uur van vuur)
lauch

over het hele woord heen en dan nog een woord meer

over uur werk

Cell Explains How He Survived #dragonball #gohan #dbz

DUGHS

Medici

ik hoorde den meester zeggen: „Blijf, Lantos, hij ziet u niet, gij
zijt onzichtbaar.”
Dit stelde mij gerust, zoodat ik hen dichter naderde. Voor mij
zag ik mijn vijand. Hoe is het mogelijk, dacht ik, dat ik hem in
deze oneindigheid heb gevonden. Ik stelde mij op hem in en wist
onmiddellijk wat hij hier deed. Twee aardsche wezens waren in
zijn macht, zij waren met een duivel verbonden. Tevens zag ik
hun vermaak en voelde waarheen en tot hoever zij gingen. Bij
hem waren vele vrouwen die ik in mijn cel ook had waargenomen.
Monsters waren het. Dit waren menschen als voordierlijke
wezens. Het aardsche wezen dat hij in zijn macht had, was een
beeldschoone vrouw. Doch voor mij was zij een verschrikkelijk
roofdier. Nu begreep ik, hoe ik mij in mijn cel op hem had afgestemd,
ik had dit zelf gewild, daar hij mij anders niet zou hebben
kunnen bereiken. Maar wanneer ik aan deze zijde was gekomen,
dan had hij mij opgewacht en wellicht over de aarde gesleurd
en afgeranseld. Nu zag ik dat deze verbinding was verbroken
en begreep ik wat de meester mij had duidelijk gemaakt.
Ik had mijn schuld betaald. Hij leefde nu zijn eigen leven en ik
ook. Hij ging verder om menschen te vernietigen, doch de
mensch wilde dat zelf, anders waren zij niet te bereiken. Ik zag
vele aardsche vrouwen die beschonken waren. In en om dit beeldschoone
wezen zag ik zijn kracht en invloed. Hun zielen waren
één. Dierlijk waren hun gevoelens en ik begreep wat hij wilde. Ik
hoorde de aardsche menschen spreken en kon duidelijk ieder
woord verstaan. Zij was een lokvogel, werd als zoodanig gebruikt,
doch daarachter voelde ik het geloof. Een heer in een
zeer-schoon gewaad gekleed, voerde het gesprek. Zij luisterde
aandachtig toe, doch hij werd door mijn vijand beïnvloed. Mijn
vijand sprak door hem heen en zijn krachtige wil werd opgevolgd.
Deze wezens waren onherroepelijk verloren, maar zij
waren gemeen, diep gemeen. Zij gaven zich over en leenden zich
voor ongure praktijken. Hij, die daar voor mij zat, was een afgezant
van de geestelijken. Men had goud en juweelen noodig.
Daarop bouwde men een geloof! Dit alles doorzag ik, omdat ik
het voelde. Als een open boek waren zij voor mij. Ik las in hun
220
leven en maakte mij met hen één, zoodat ik wist, waaraan zij
dachten. De demon werkte uit zijn wereld op hen in en beleefde
een aardsche gebeurtenis, die verschrikkelijk was. Ik zag thans
door het waas van geestelijkheid heen en voelde het duivelsche
daarvan. Dit wist ik niet, want ik had dat nooit op aarde geweten.
Ik zou het niet hebben kunnen gelooven, doch hier beleefde
ik het.
Het afgrijselijke gelach van al deze menschen hinderde mij hevig.
In mijn leven op aarde wilde ik nooit iets met hen te maken

hebben, omdat ik hun leven niet wilde en het gemeene ervan mij afstootte. Nu echter was alles anders. Hoe laag dit alles was, zou ik niet kunnen beschrijven. Een aardsch wezen werd omgekocht en dat wezen diende het geloof. De rijkdom, dien zij verkreeg, kwam haar kerk ten goede. Wanneer zij zich aan een rijk man verbond, gaf dat haar kerk goud, zilver en edelgesteenten. Vervloekt zij uw daden, zoo dacht ik en daarmede bedoelde ik mijn vijand. In hem zag ik een meester in het kwaad. Tevens kende ik dit soort vrouw. Zij was gevaarlijk, omdat haar schoonheid diende voor alle mogelijke laagheden. Nu begreep ik dit feest. Hun feesten waren maar bijzaak en al die menschen poppen. Waarlijk, dit was goed uitgedacht. Onder al die aardsche en astrale menschen leefde maar één mensch en dat was zij, deze schoonheid. Zij leefde, alle anderen waren levende dooden. In haar duivelsch plan was zij levend, want zij zag ver, heel ver vooruit. Allen waren demonen, niet één uitgezonderd. Walgelijk was dit leven! Daar had ik op aarde nooit aan mede gedaan, want op aarde bezat ik geen geloof. Maar hoe gelukkig was ik, omdat ik juist geen geloof kende of bezat, want dit alles was valsch, dierlijk en afschuwelijk. Dit spel werd door hen geleid, die aan deze zijde leefden. Mijn vijand leidde dit alles en leefde zich uit. Waar ik ook zag, overal waren aardsche en astrale wezens tezamen. Zij leefden in elkander en de astrale mensch leefde zich geheel uit, voelde en beleefde, zooals de stoffelijke mensch. Hoe eenvoudig was deze verbinding tot stand te brengen. Beiden waren één in gevoel. De astrale mensch stond in hem en de mensch op aarde was zich van niets bewust. Droevig was het! Thans kende

Zij was een lokvogel, werd als zoodanig gebruikt, doch daarachter voelde ik het geloof.